

Fiskerne, saaledes at de kunde foretage Rejser her i Indlandet for at studere Redskaber og Fangstmaader andetsteds end i deres Hjemstavn. Der er ikke blevet taget Hensyn dertil, men jeg vil haabe, at denne Sag maa komme frem under Finanslovens Behandling, og at det maa lykkes at føre den igennem. — Der staar under Landbrugsministeriet opført et Beløb paa 6,450 Kr., som skal ydes til Dyrleger, der bo i fattige Egne. Jeg har gennemset den Liste, som ledsager Bevillingen, og det forekommer mig, at man slet ikke kan kalde de paagældende Steder for fattige Egne. Saaledes skal f. Eks. en Dyr læge i Rønne, en i Frederiksværk, en i Løgstør, en i Æbeltoft, Ribe, Varde, Nykøbing, Mors, Holstebro, Viborg have et Tilskud. I alle disse Byer skal der ydes et Tilskud af 250 Kr. til en Dyr læge, men dette Tilskud forekommer mig urimeligt, da disse Mænd jo slet ikke bo i fattige Egne, og da det viser sig, at der paa flere af disse Steder derforuden kan leve en eller et Par Dyr læger, som kunne klare sig uden Statstilskud. Derfor forekommer det mig, at denne Liste bør revideres, og disse Beløb atter inddrages i Statskassen.

Jeg kunde ønske at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke var til Sinds at gøre noget for Tørveproduktionen her i Landet. Vi vide alle, at vi nu lide under ualmindelig høje Kulpriser, og da vi have en temmelig stor Rigdom paa Tørv, forekommer det mig, at der kunde være al Grund for Statsmagten til at gribe ind paa dette Omraade. Det er en Sag, som er bleven rejst mange Gange af det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), saa vidt jeg ved, men der er ikke kommet noget ud deraf. Der kunde dog i Aar, da Kulpriserne ere saa overordentlig høje, synes at være al Grund til, at der fra Statens Side blev grebet ind paa dette Omraade, om man ikke kunde fremme Tørveproduktionen noget raskere end hidtil. Derved vilde der spares ikke saa faa af de Penge, som nu gaa til Udlandet som Betaling for Kul. Jeg vil henstille denne Sag til den højtærede Ministers Overvejelse. Jeg haaber ligeledes, at denne Sag vil blive rejst i det kommende Finansudvalg saa at vi muligvis kunne faa et Resultat ud deraf.

Den højtærede Kultusminister har sørget rigeligt for sine Kirker; der forlanges meget store Beløb til ny Kirker: 25,000 Kroner til en Kirke paa Nørrebro, 30,000 Kroner til en i Odense og 30,000 Kroner til en i Aarhus. Denne Sag, eller

en lignende, var allerede til en indgaaende Behandling her i Folketinget i Fjor. Det drejede sig da om en Bevilling af 30,000 Kroner til en Kirke i Randers, og der viste sig da en stærk Stemning mod denne Bevilling, og det var ikke med noget stort Flertal, den blev given. Vi, som vare mod denne Kirkebevilling til Randers, hævdede, at Følgen af denne Bevilling vilde blive den, at ogsaa de andre store Byer kom og meldte sig ad Aare. Nu viser det sig ogsaa, at der kommer et saadant Krav fra en stor jydsk By, Aarhus, og fra en anden stor By, Odense. De ere naturligvis blevne opmuntrede af Bevillingen til Randers i Fjor og vente nu at faa noget lignende i Aar. Det forekommer mig, at der ikke er Grund til at gaa ind paa disse Bevillinger. Det viser sig nemlig, at man i disse Byer har samlet meget store Beløb ad privat Vej. I Aarhus raader man saaledes over 80,000 Kroner foruden Grunden, som Kommunen har skænket. Der er derfor ingen Grund til at give den 30,000 Kroner. Kirken kan meget godt bygges for 80,000 Kroner. Hvis man gaar ind paa de her forlangte Bevillinger, vil Følgen kun blive, at de andre Byer melde sig den ene efter den anden, saaledes at man kan vente at komme til at ofre meget store Beløb paa at bygge Kirker rundt omkring i Købstæderne. Derimod forekommer det mig mere formaalistjensligt, om den højtærede Minister i Stedet for at ofre disse meget store Beløb paa Kirker havde været betænkt paa at yde noget mere til Aftenskoleundervisningen her i Landet. Beløbet hertil paa Finansloven er nu 25,000 Kroner, men naar man ser paa det store Arbejde, som der udføres ikke alene paa Landet, men ogsaa i Købstæderne, forekommer dette mig kun at være en meget ringe Støtte. Saa er der det mærkelige ved dette ringe Beløb, at det kun kommer Aftenskoleundervisningen paa Landet til gode. Det ligger vel i, at Flertallet af Repræsentanterne i denne Sal staar som Repræsentanter for Landbefolkningen og derfor tænker først og fremmest paa sig selv uden at skænke Byerne nogen Opmærksomhed paa dette Omraade. Dog udføres der sikkert et langt større Arbejde i Byerne ved Aftenskoleundervisningen, end Tilfældet er paa Landet. Der er mange Steder, hvor Købstæderne træde hjælpende til og yde ret betydelige Beløb til denne Sag. Men det samme kan ikke siges om Landkommunerne, Der er hele Amter, hvor der ikke er en eneste Sognekommune, som yder en eneste Øres Tilskud til Aften-